A°. 1807. N°. 268.

KONINKLIJKE COURANT.

Dingsdag *den 3 November.*

De Akten van het Gouvernement en van de Geconstituëerde Magten, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn *officiëel.*

NB. Alle Brieven, Stukken, Pakketten, Advertentiën, Gelden, enz., aan deze Courant gerigt, moeten *franco* of *vrachtvrij* toegezonden worden, onder het adres aan *den Directeur der Koninklijke Courant, in den Haag.*

HOLLAND.

DEN HAAG *den 2 November.*

BIJ Koninklijk Decreet en Koninklijk Besluit van den 30 der voorige maand, zijn gedaan de navolgende benoemingen, als:

Van den Heer *van Spaen*, gewezen Minister te Weenen, tot Presidént der Kies-Vergadering van het Departement Gelderland, in plaats van den Staats-Raad *van Kinsbergen.*

Van den Heer *Schellings*, tegenwoordig Luitenant bij het twee-de Regiment Kurassiers, tot Luitenant-Adjudant bij de Koninklijke Garde Kavallerie.

Van den jongen ..... *Plichon*, tot Elève op de Koninklijke Militaire-School te Hondsholredyk.

Gedurende deze maand zal, bij den Raad van Judicature over de Middelen te Water en te Lande, presideeren de Heer *J. Badon Ghyben*, en bij den Raad van den Haag, de Heer en Mr. *N. J. Gallé.*

NOORD-AMERIKA.

NIEUW-YORK *den 12 September.*

Het is den 26 October, dat te Washington het algemeen Congres der Verëenigde Staten geopend moet worden. Niemand twijfelt hier, of de eerste werkzaamheid dier Vergadering zal in eene formeele Oorlogsverklaring tegen Engeland bestaan. De gemoederen zijn, ten dien opzigte, dermate verhit, dat elk Lid van het Congres, hetwelk voor vredelievende maatregelen zou durven stemmen, gevaar loopt van door het volk mishandeld te worden. Men heeft naauwelijks een denkbeeld van de drift, waarmede in alle de havens wordt gearbeid, tot het uitrusten van Oorlogschepen, van allerleije soort, en vooral van uitmuntende Zeilers, om zich op alle de Zeeën te verspreiden, en tot hun voordeel den handel van Groot-Brittanniën te helpen vernielen. Het schijnt, dat hunne voornaamste aanvallen al dadelijk gerigt zullen zijn, in het Noorden, naar de kusten van Nieuw-Schotland, en in het Zuiden, naar de Engelsche Eilanden. De Europische en Indische Zeeën zullen even min van hunne kaperijën bevrijdigd zijn.

De Gouverneurs van Ohio, Michigan en Indiana, hebben bevel bekomen, om onverwijld een genoegzaam aantal troepen militie op de been te brengen, ten einde de vijandlijke gezindheden, door de Indiaansche stammen van het Noorden, zoo men denkt, op aanhitsing der Engelschen aan den dag gelegd, te beteugelen, en om, des noods, die Wilden te straffen.

De volgende Brief, den 20 Julij ll., te Kaap Français, op St. Domingo geschreven, en aan Admiraal *Berkley* geadresseerd, ziet in onze Nieuwspapieren het licht, en levert een bewijs op van de voortduring der onlusten op dat ongelukkig Eiland.

„ Ik kwam alhier aan op het oogenblik der groote vreugdebedrijven, welke 'er plaats hadden, ten einde de groote overwinning te vieren, op het Leger van *Petion* behaald, hetwelk te Gonaïves volkomen verslagen is. De overblijfselen der overwonnene Armee hebben den moed gehad van te Port-à-Paix voet aan Land te zetten, doch werden door *Christophe* omringd, en 'er ontstond een gevecht, waarbij 250 derzelven omgekomen zijn; 70 werden 'er gevangen gemaakt en herwaarts gebragt; de overigen namen de vlugt in het Bosch van *Jean Rabel*, waarin men op dezelven even als op Hazen jagt maakte. Weinige dagen geleden was *Petion* bijna gevat geworden. De troepen van *Christophe* zijn in het bezit van alle de posten, tot aan het zoogenoemd Cul-de-Sac, welk slechts drie mijlen van Port-au-Prince is, alwaar het Leger gekampeerd ligt. 'Er is alle waarschijnlijkheid, dat, eer eene maand ten einde is, *Petion* genoodzaakt zijn zal het Eiland te verlaten. Léogane, Grooc- en klein-Goave zijn tegen hem in vollen opstand, en trekken van den eenen kant, tegen Port-au-Prince, terwijl, van den anderen, de troepen van het Noorden het Cul-de-Sac bezetten. De bewoners der Gebergten van Jeromie zijn insgelijks ten voordeele van *Christophe* opgestaan."

TURKYEN.

VAN DE GRENZEN *den 10 October.*

Met elken dag vestigt zich de rust in de landstreken van Europisch Turkyën, die nog onlangs het tooneel van den oorlog geweest zijn. De Russische troepen, die Wallachyën geheel ontruimd hadden, zullen weldra ook Moldaviën verlaten; zij zijn reeds tot aan de grenzen van dat Vorstendom teruggetrokken. Van zijnen kant heeft de Groot-Vizier zijne Armee te Adrianopolen en in den omtrek de winterkwartieren doen betrekken. De Russische Staats-Raad *Lascaroff* is nog altoos te Rudschuck, doch men verneemt, dat de Vredes-onderhandelingen, die te Silistria begonnen waren, te Parys zullen worden voortgezet.

Veel minder gerust schijnt het in de Aziatische Provintiën des Rijks. De stad Aleppo, die door de Pest geteisterd wordt, is daarënboven in vollen opstand tegen haren Pacha. De Gouverneurs van Damaskus en van Acre voeren eenen onderlingen oorlog; verwoesten het land, en hebben Jerusalem geplunderd. *Ali*, Pacha van Bagdad, is door zijnen Kiaya of Onderbevelhebber om hals gebragt, en deze laatste heeft zich eigenmagtig in bezit gesteld van de goederen des vermoorden, en van het oppergezag in die gewigtige landvoogdij. De Wechabieten zijn nog altoos meester van Mekka en Medina. Ondertusschen is de groote Karavaan van bedevaartsgangers, die zich jaarlijks naar beide die heilige plaatsen begeven, den 15 dezer, met alle de gebruikelijke plegtigheden, uit Constantinopolen op weg gegaan.

DENEMARKEN.

ODENZEE *den 20 October.*

In onze papieren leest men thans de berugtte Verklaring van Z. Britsche Majesteit ten aanzien der Expeditie tegen onze Hoofdstad; eene verklaring, van welke reeds veel gesproken, doch wier inhoud ons nog onbekend was. De Courant dezer Stad deelt het hoofdzakelijkste van dit Stuk mede, vezeld van de navolgende aanmerkingen:

Na de gewone afgezaagde inleiding van alle soortgelijke verklaringen, stelt Z. Britsche Maj., als hoofd-thesis: „ dat voor het oog van Europa „ en van het Heelal zijn gedrag jegens Denemarken geregtvaardigd worde „ door de voor ieder Souverein zoo gebiedende hoofdpligt, om, wanneer „ het nog tijd is, voor de *onmiddelijke veiligheid* van zijn volk te zorgen."

Laat ons nu verder zien, hoe ons arme Denemarken, met zijne twintig Linie-schepen, de *onmiddelijke veiligheid* van Groot-Brittanniën heeft kunnen bedreigen, in weerwil der twee-honderd schepen van Linie en der acht-honderd Fregatten en Kotters, met welken de lijsten der Admiraliteit maandelijks pronken.

„ Zijne Britsche Majesteit had het *stellig berigt* ontvangen, dat de Keizer „ der Franschen *voornemens* was, om door middel eener gewapende magt „ het Holsteinsche grondgebied te bezetten, *met oogmerk*, om de oude „ Kanalen van gemeenschap tusschen Groot-Brittanniën en het Vaste Land „ afteснijden, en het Hof van Denemarken, het zij met *geweld*, het zij door *overreding*, te bewegen, om den Sond voor den Engelschen handel en scheepvaart te sluiten."

Deze Paragraaf bevat een voorgeven van de uiterste ongerijmdheid, en hetwelk door Z. Britsche Majesteit zelven wordt tegengesproken; want, voorëerst, hoe kan de Koning van Engeland met mogelijkheid berigt hebben, niet alleen van het geen de Keizer der Franschen *voornemens* is, maar zelfs van het *oogmerk*, waar mede hij zoodanig een voornemen heeft opgevat. En indien Koning *George* zulke stellige berigten omtrent 's Keizers oogmerken heeft, waaróm laat hij dan twijfelachtig, of het zal *geweld*, dan wel door *overreding* zijn zal, dat men de maatregelen wil doen nemen, voor wier uitvoering hij voorgeeft zoo bedueht geweest te zijn.

Doch op deze onzinnige taal zullen wij de ingewikkeldste en verdraaidste uitdrukkingen zien volgen, welke de Britsche Diplomatie nog immer heeft te voorschijn gebragt.

„ Z. M. stelde de uitvoering van hetgeen hem te doen stond zoo lange „ uit, als nog slechts een twijfel omtrent de dringendheid van het ge„ vaar, of eene hoop op veê stand in Denemarkens krachten en gezind„ heid overbleef. Doch Z. M. moest zich herinneren, dat toen het Deen„ sche Hof, op het einde des vorigen Oorlogs, in eene vijandige verbinte„ nis tegen Groot-Brittanniën trad, dat Hof zijne verontschuldigleg grond„ de op zijne bekende onmagt, om den invloed en de bedreigingen van eene „ naburige geduchte Mogendheid te weerstaan. Z. M. moest de mate van „ Buitenlandschen invloed, welke te dien zijd Denemarken had doen be„ sluiten, om zijne verbintenissen jegens Groot-Brittanniën te schenden, „ vergelijken met de vermeerderde magt, welke het zoo geducht gewor„ den Frankryk tot hetzelfde doel zou kunnen aanwenden."

Wie zou niet, bij het lezen dezer uitdrukkingen, gelooven, dat het Frankryk was, hetwelk in 1801 Denemarken tot den Oorlog overhaalde? Ondertusschen, is het Rusland, waarvan Z. Britsche M. wil spreken; maar hij draagt zorg, het niet te noemen, ten einde aan zijne gezanten niet de Staatkundige dubbelzinnigheid te ontnemen, welke men daarin opzettelijk gegeven heeft.

Kan men vervolgens de onbeschaamdheid verder drijven, dan wanneer men Denemarken doet voorkomen, als in 1801 de overzijdigheid geschonden, en sich naderhand met Ruslands invloed verontschuldigd te hebben;

terwijl het eene alöm bekende daadzaak is, dat Engeland het eerst de Vijandelijkheden begon, door *Nelson* aftezenden, om Koppenhagen aantetasten, dat die Engelsche Admiraal het eerst verzocht in onderhandeling te treden, en dat, in de weederzijds gewisselde officieële stukken, nimmer gerept is, noch van verontschuldiging, noch van Russischen invloed?

Z. Britsche Majesteit moet een verregaand gebrek aan Aardrijkskunde bij zijn Parlement onderstellen, wanneer hij zegt: „ dat, bijaldien de Fran„ schen Holstein bezet hadden, zij meester van Seeland en van de Deen„ sche Vloot geweest zouden zijn." Een eenkelde blik op de Kaart is genoeg, om te zien, hoe valsch dit voorgeven is.

Na op deze wijs het groot gevaar ontwikkeld te hebben, 't welk Engeland liep bij het gewaande oogmerk der Franschen tegen de Deensche Vloot, verzekert Z. M.: „ bij het vorderen der overgave van die Vloot, dezen „ zijnen [illegible] te hebben doen verzeld gaan met het aanbod van „ alle voorwaarden, [illegible] belangen met de gevoelens van het „ Hof van Denemarken konden overéén brengen. Men had Denemarken „ de vrijheid gelaten, om zelf de aangegevene bedingen vasttestellen. Indien Denemarken vreesde, dat de uitlevering der Vloot elders als eene „ dienstvaardigheid magt opgenomen worden, had Z. M. eene genoegzame magt ter beschikking, en in gereedheid, om Denemarken zelfs „ in de oogen van Frankryk te regtvaardigen, als zijnde blijkbaar alle wederstand vruchteloos. Indien, daartëntegen, Denemarken zich indedaad had toebereid, om Frankryks eischen te weerstaan, en zijne onafhankelijkheid te handhaven, bood Z. M. aan, tot deszelfs verdediging medetewerken, door zijne Zeemagt, zijne troepen en zijn geld te leveren, „ en door de Deensche bezittingen in Europa, als ook de veiligheid en „ zelfs de *vergrooting* der Deensche Koloniën, te garandeeren."

Deze Paragraaf is van gewigt, naardien zij aantoont, dat ons Gouvernement standvastig gebleven is, zelfs bij het lokaas eener *vergrooting*, door den Koning van Engeland aangeboden.

In het overige der Verklaring vaart de Koning van Engeland tegen Frankryk uit, en geeft voor: „ dat, naardien het ontwerp, om alle de Mogend„ heden van het Vaste Land tegen Engelands staatkundig aanwezen en regten ter Zee te vereenigen, reeds verre gevorderd was, het noodig was, „ dat dit land een doorslaand bewijs zijner magt gave, ten einde de voortgangen te staken van den schrik, dien Frankryk rondom zich verspreidt."

Men ziet niet, hoe de inneming eener bijna verdedigingelooze Stad een doorslaand bewijs der Britsche magt kan geven.

Gedurig verneemt men nieuwe staaltjes van het roofgierig gedrag der Engelschen, zelfs ten aanzien van voorwerpen, hemelsbreed verschillend van die, welken zij aangekondigd hadden om te komen afnemen. Het schoone St. Jans Hospitaal is door hun volkomen leeg geplunderd. Toen zij de zieken van daar naar Friedrichsburg overbragten, behielden zij de matrassen van het hospitaal terug, en gebruikten die tot zandzakken en het stroo voor de paarden. Den opziener beroofden zij van zijne verzameling van geweren en pijpenkoppen, en den Geneesheer van zijne schoone verzameling van boeken en preparaten. Al de kisten en koffers der zieken werden opengebroken, en het geen hun aanstond daar uit genomen. De tapijten in de vertrekken werden losgerukt, enz. De kort voor het begin der vijandlijkheden gekochte voorraad van 140 vademen brandhout werd, op bevel van het Engelsch Veld-Commissariaat, weggevoerd, en voor de 140 vademen werden 1040 daalers betaald. Het verlies van het hospitaal kan, volgens eene oppervlakkige berekening, op 30,000 daalers geschat worden.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT *den 26 October.*

Gister is Z. Exc. de Graaf *van Tolstoy*, Ambassadeur van het Rus-Keizerlijk Hof bij het Keizerlijk Hof van Frankryk, op de reize derwaarts, in deze Stad aangekomen, en heeft zij en intrek genomen in het voornaamste onzer Logementen, het zoogenaamde Roode Huis.

PUBLIEKE FONDSEN.

Den 28sten October waren, op de Beurs van Parys, de prijzen der publieke Fondsen als volgt: 5 pCts. Geconf., jouiss. van 22 Sept. 1807, 85 fr. 50 c. *Idem*, jouiss. van 22 Maart 1808, 82 fr. 40 c. Aktiën van de Bank, met verdubbeling, 1340 fr. 0 c. *Idem*, zonder verdubbeling, 0 fr. 0 c.

WETENSCHAPPEN, LETTEREN EN KUNSTEN.

Over de voortreffelijkheid der Fransche Legermagt.

Men hoort in gesprekken, dikwijls vreemd genoeg, over de groote veranderingen in ons werelddeel spreken. Ieder wil de *Oedipus* van dat groote raadsel wezen. Ook stemmen daarin wel de meeste gevoelens overeen, dat minder de blinde Godin des geluks, minder de looze staatkunde, maar meer de voortreffelijke krijgskunst, de geoefende en dappere Legers van den Overwinnaar, den goeden uitlag der geweldige omkeering van Europa bewerkt hebben. Doch, waarin nu de voortreffelijkheid der zo gepralende Legers bestaat, daar over verschillen zij zelfs, die kenners en bevoegde regters hier in wezen willen.

De een schrijft het overwigt der Fransche Legermagt aan de nieuwe betere taktiek toe. Anderen beweren veêr, dat Frankrijks overmagt aan de kunde zijner groote Veldheeren is toeteschrijven. Kortöm, ieder heeft zijn bijzonder gevoelen. Ondertusschen is het eene geschiedenis. De Fransche Legermagt heeft, in onzen tijd, de Legers van alle de Europeërs overwonnen en geslagen.

Geene kunst wordt, in Frankryk, sedert eenige jaren, zoo zeer beoefend, als die des oorlogs; dezelve is daar tot eene ongeloofelijke volkomenheid gebragt. Eene onafgebrokene gewoonte en oefening moesten eindelijk den krijgsman geheel tot krijgsman maken. Deze was, jaren lang, onder de wapenen; in het woelig bedrijf des oorlogs; bij vreemden, op marschen, in legers, tenten, open veld, bijwachten, voorposten, aanvallen, schermutselingen en gevechten. Hij vergat alles; huis, ouders, rust. Hij kende alleen zijnen Veldheer en Bevelhebbers, zijne wapenen en spitsbroeders; wist van geene andere pligten, dan die van den dienst; van geene andere spelen, dan de oefening zijner armen, en der gezwindheid zijner leden; van geene andere eere, dan die der onverschrokkenheid; van geene andere wenschen, dan de hoop op buit en het uitzigt op bevordering. Honderdmaal handgemeen, en, in tallooze gevaren, nooit gewond, werd hem de dood eene vreemde gedachte. Benam hem een kogel het leven, of verminkte het staal zijne leden, zoo werd hij aan het oog zijner spitsbroeders snel ontrukt. Zij zagen alleen zich zelven en de gezonden om zich heen, en de verloren makker was, op den volgenden morgen, bij de rusteloze verwisseling der gebeurtenissen, al lang vergeten.

Dit voordeel van geheel soldaat te wezen kon de Krijgsman, bij andere Mogendheden, alleen, door even zoo lang in den oorlog te dienen, verwerven, maar nooit in de stille eenvormigheid van het Garnizoen. De Fransche Soldaat is op marschen, in het veld en vreemde kwartieren, overal thuis; bij kent, sedert jaren, niets anders. De Garnizoen houdende Soldaat, daartëntegen, is zich zelven vreemd in het veld, en gelijkt bij den anderen, even als de weeke Stedeling bij den ruwen Landman, die hitte en koude, in de opene lucht, heeft geleerd te verdragen.

Was 'er, bij de Romeinen, geen vijand te bestrijden, dan werden de Legers, door gedurige marschen, bezig gehouden, en wilde men die niet, dan werd de Krijgsman met zwaren arbeid gezet. *Publius Nasica* liet door zijn Leger eene Vloot bouwen, die hij niet behoefde. *Emilianus Scipio* deed alle de lastdieren verkoopen, en de Soldaten moesten den maandelijkschen voorraad zelve dragen. Andere Veldheeren lieten dijken tegen de zee, andere weêr vestingen bouwen, en sommigen deden rotsen springen, en wegen door 't gebergte banen. Zoo werd de Soldaat gehard, in eene rusteloze beweging gehouden, en geoefend, de moeijelijkheden des oorlogs te kunnen verduren, zoo dat de strijd zelf hem toeschoen meer een bijwerk, dan wel eene hoofdzaak te wezen. Van daar dan ook dat *Sylla*'s Leger den Veldheer had, om den slag tegen *Mithridates*; wijl het den oorlog lichter, dan den vermoeijenden arbeid vond, dien de loose Veldheer het zelf had opgelegd. De Romeinen noemden daarom geene hemelstreek vreemd, en, in de gure wouden van Germanië, en in de heete zandwoestijnen van Afrika, streden zij met den vijand, maar niet tegen het weder.

Napoleon, grooter dan allen, die ooit op de bloedige baan des oorlogs traden, hield met zijne Veldheeren, bij de Fransche Legers, hetzelfde grondbeginsel. Nooit kon de kracht van den Soldaat, in lediggang en werkeloosheid, verzwakken. De Fransche Brigaden waren, sedert den aanvang des oorlogs, altijd in beweging, ook dan, wanneer 'er geen oorlog was. Nooit blijft een rot, eene bende lang in hetzelfde Garnizoen; het is een gedurig heen en weder trekken, en verleggen van manschappen. Hunne winterswartieren zijn alleen verkorte marschen, die anders van den Rhijn naar de Pyreneën, van Napels naar Holland, van Dalmatiën naar Boulogne, verlegd worden. Zoo de omstandigheden het vorderen, dat het Leger ergens langer vertoeft, dan bouwt het daar Steden van aarden hutten, kolossale Piramiden, legt wegen aan over bergen. Aan verandering van weder en luchtsgestel gewoon, gevoelt de krijgsman van *Napoleon* derzelver invloed zoo min in Syriën als in Tyrol, zoo min in Cairo als in Koningsbergen, onverschillig of hij, aan den Po of den Weixel, de vrolijke dreven van Italiën of de droevige moerassen van het Noorden aanschouwe.

Door dezen maatregel hadden de Romeinsche Legioenen een voordeel, boven derzelver vijanden, zoo als tegenwoordig de Fransche Legers, boven alle Europeesche benden, die, in langdurige Garnizoenen, bij eene en dezelfde spijze, onder dezelfde luchtstreek, op hunne posten, in hunne barakken, en bij de burgers, verzwakken, aan vermoeijenissen ongewoon, de minste verandering niet verdragen kunnen, en naar het veld een ziekelijk Leger voeren. Dit bewezen de Pruisen in Champagne, de Oostenrykers en Rusen in Lombardyën, de Engelschen in Noord-Holland.

Men noemt den Soldatenstand een eere-stand. Bij de bende der meeste Mogendheden is de eere echter alleen den Bevelhebber voorbehouden. De gemeene Krijgsman daartëntegen wordt, waar hij alleen verschijnt, van niemand geacht; verliest eindelijk de achting voor zich zelves; in het Garnizoen een slaaf, in het gelid een redeloos werktuig, hoe zou bij hem het gevoel van eer ontwaken? Bij den slag spreekt men hem van roem, van eer, van vaderland; maar deze vreemde woorden verstaat hij niet; hoe zouden zij hem dan bezielen?

Zoo is het niet bij de Fransche Legers. Hier heerscht bij allen, zelfs den tamboer, de geest des ouden Krijgsmans; en de moedige Veteranen bezielen den jeugdigen nieuweling met het zelfde gevoel, als hij in hunne verschrikkelijke Kohorten stond. Het bijzonder voor doet het gansche ligchaam eener bende ontgloeijen. De Soldaat strijdt voor de eer van zijn rot; hangt aan zijn Vaandel, gelijk de gierigaard aan zijn kleinood hangt, en mist liever zijnen arm, dan zijne wapenen.

Met zulke leeuwen, en dan zoo aangevoerd, kan men alles ondernemen. De Krijgsman verliest den lust tot den strijd, wanneer men zijne hoop op buit verijdelt; hij vlugt, wanneer hij den stok ontwijken kan. Maar de Fransche Soldaat vecht niet alleen om buit, en hij heeft maar één vreeze, zij is die voor schande. Keizer *Napoleon* kweekte, met zijne groote menschenkennis, dat heilig gevoel bij zijne benden aan, onderhield het met eene tedere zorgvuldigheid, en beloonde het door gepaste weldaden.

Eere is eene munt van hooge waarde, die den Staat weinig kost, en waarmede bij grootere dingen, dan met geld, koopen en verwerven kan. Wie weet niet, dat alleen de hoop op eene lauwerkroon of een' eikenkrans, bij de Ouden, tot daden aanspoorde, die men tegenwoordig, voor alle de schatten van *Potosi*, niet zou verrigten?

De openbare meening, (publieke opinie,) anders ook wel de geest van den tijd genoemd, is eene magt, die van weinigen gekend wordt. Die het waagde, zich tegen haar te verzetten, moest het ook tegen deze reuzin verliezen. Voor geen goed in de wereld offert de mensch alles, zelfs zijn leven, gewilliger op, dan voor zijne denkwijze, wanneer hij van geestdrift bezield is.

Men kan, door bloote kunst, geene openbare meening bewerken; zij is eene vermogende dochter van hoog vermogender ouders, de omstandigheid namelijk en de algemeene behoefte. De groote staatkunde bestaat daarin de openbare meening te kennen, te bezielen, te leiden en te gebruiken. Frankryk's groote Monarch kende de denkwijze zijner Natie niet alleen, maar ook zijner tijdgenooten, derzelver toestand en behoeften, en bediende zich meesterlijk van deze kennis.

In eene gevaarlijke rust lagen andere Volkeren. Het ontbrak hen niet aan eene openbare meening, maar aan mannen, die het verstonden, de vonken derzelve, ten nutte van den Staat, tot vlammen aanteblazen. Weleer verdoofde men deze vonken. Zoo zag men, in plaats van opgewonden Legers, slechts onbezielde werktuigen, gebogen onder den last der wapenen, naar het slagveld voeren; men zag Landen, met derzelver volkeren, in rente en renteniers-goederen veranderd; aan de spits der Legers en bij den Troon, mannen van geval. Geboorterang, ouderdom, vrouwengunst, maar geene verdiensten, vernuft en bekwaamheid, hadden hen tot de aanzienlijkste eerposten bevorderd.

De groote Menſchenkenner daarëntegen koos, in Frankryk, voor elken post, dien hij uit, die niet alleen daar voor berekend was, maar zelfs daar voor ſchijnen geboren te wezen. Zijne onverwinnelijke Legers waren met geestdrift bezield. Elke Soldaat, van de betooverende der openbare denkwijze aangegrepen, ſtreed voor hem, met eene dweepzucht, die de luchtere krijgskracht van andere Vorſten niet begrijpen kon, en Frankryk's groote daden en handelwijze wijzigden en ſtemden zelfs de openbare meening, bij andere Volkeren, tot zijn eigen voordeel.

Romen leerde de krijgskunst in den krijg, en ſchaamde zich niet, die wapenen zijner vijanden te gebruiken, waar mede het beſtreden was. Het zag van den vijand het voordeel der bewegingen en wapens af, en maakte die tot de zijne. Frankryk hervormde zijne Legers, naar de verbeteringen, die *Frederik II*, aan zijne Pruisſen, in vele veldtogten, gegeven had; doch deze hervormingen en verbeteringen werden niet alleen aangewend, maar ook doelmatig veränderd.

Duitschland en andere Rijken vochten altijd, getrouw aan hunne oude krijgskunst, met hunne oude wapenen, in hunne oude bewegingen, en werden van hunnen vernuftigen vijand overwonnen.

Fredrik II. had de nieuwe krijgskunst tot eene aanmerkelijke hoogte gebragt; zijne navolgers overtroffen hem. *Fredrik* ſchijnt zich ter oplosſing het problema opgegeven te hebben, om met een wel geoefend Leger, ook onder de aanvoering een's minder bekwamen Veldheers, zijnen vijand over hoop te werpen. Hij dacht 'er niet aan, in zijn Leger, op menſchen te rekenen, als wezens, begaafd met verſtand en wil. Zijne krijgskunst behandelde hen niet alleen als werktuigen, maar zelfs was het haar hoogſte doel, om hen daartoe te maken, en alle bewegingen der nieuwe kunst werden zoo nauwkeurig en fijn berekend, dat elk perſoonlijk blijk van menſchelijkheid een misſlag worden moest, wijl de ganſche uitkomst der juist berekende verëenigingen daar door falen kon.

Genoeg, de geheele krijgskunst werd eindelijk in eene bloote kunst van wapenhandel herſchapen, waar bij deel en gebruik op het flagveld, hoe langs hoe meer, uit het oog verloren werden. Om eene groote menigte van gewapende menſchen, zonder de minſte verwarring, door de eenvoudigſte bewegingen, op een begeerd punt te brengen, daartoe is de wapenhandel voortreffelijk. Doch op het flagveld, hoe nuttig zij ook daar nog dikwijls zij, rigt zij niets uit, en is van geene waarde, zoodra wapenen tegen wapenen vallen. Op de oefenplaats kan de mensch werktuig zijn; doch op het flagveld en in doodsgevaar, wordt hij weer mensch, met eenen eigen wil. Dan moeten hem geheel andere beweegredenen aanſporen, dan bevel, trommelſlag en trompettengeſchal.

De Romeinen hadden zelden bezwaarlijke pakkaadjen bij hunne Legers. Op hunne ſnelle marſchen, door welken zij overal tegenwoordig, overal in eens verdubbeld waren, overal den vijand, op enkelde punten, met overmagt, konden aangrijpen, moesten Magazijnen hun meer hinderlijk, dan voordeelig wezen. De grond, dien zij betraden, moest hen voeden; hunne behoeften werden vervuld, door openbare uitſchrijvingen, in het Land, waar zij kwamen.

Even zoo deden de Franſche Legers; en aan dienzelfden maatregel, dien het regt des oorlogs wettigt, is een groot gedeelte hunner verbazende vorderingen toeteſchrijven. Niets belette hen, na eene behaalde overwinning, dezelve te vervolgen; terwijl voorraadſchuren van allerlei aard, hare bewaring en naſleep, de bewegingen van Frankrijk's verëenigde vijanden zeer vertraagden.

De oorlog was natuurlijk voor die Landen, waar dezelve gevoerd werd, verwoestend. Doch de Legers bereikten hun oogmerk, en konden, zonder voorraadſchuren, ongedwongen zich bewegen, behoefden geen' veldflag te wagen, om hunne Magazijnen te dekken, en moesten, onbezorgd voor dezelven, juist daarom ligter zegevieren.

De Romeinen verſtonden de kunst, zonder zich uitteputten, den oorlog, ook door den oorlog, te bekostigen.

Een volk, van de Romeinen eenmaal overwonnen, werd door hen dermate verlamd, dat het, langen tijd, onvermogend was, om den oorlog weer te voeren.

Frankrijk's groote Monarch voerde den oorlog, zonder zijne Staten uittekleeden, en, ſchoon zijne krijgskunde geheele Rijken overwon, gaf nogtans zijne edelmoedigheid dezelven weder.

Soldaten en Burgers, leden van denzelfden Staat, en van dezelfde openbare meening bezield, moesten met en voor elkander leven. De Burger moest voor de zaak van zijn Land heldhaftig denken, gelijk een Krijgsman; de Soldaat menſchelijk zijn, gelijk een Burger. Geen ſtand had eenig voorregt boven den anderen; ieder is, op zijne aangewezene plaats, het Vaderland de dierbaarſte; de Soldaat, in het Veld, de Burger, in zijn huis. Zoo is het in Frankryk.

Maar, bij hoe vele Staten is dit het geval? De Soldaat haat, in de meeste Landen, den Burger, die hem onderhoudt; de Burger den Soldaat, die hem beſchermt.

De geſchiedenis van alle tijden en Volkeren heeft het duizendmaal bewezen, dat het, voor eene Monarchie, oneindig voordeeliger zij, den Troon, door het regt van erfopvolging, te bezetten, dan door eene vrije verkiezing. De keuze is altijd gevaarlijk. De Staat ondergaat, bij eene vrije verkiezing, te groote ſchokken, die ten laatſte denzelven verwoesten.

Daar de noodzakelijkheid hier de uitſpraak van het toeval heiligt, en de ondervinding het erfregt van opvolging, bij de Volkeren, als heilzaam beſchouwt, zoo heeft het tegendeel plaats, bij het bekleeden der mindere posten, in een Rijk. Deze moeten aan bekwaamheid, verdiensten en deugd, bij uitſluiting, gegeven worden; deze toch zijn het alleen, die een Rijk voorſpoedig maken, waarvan de Vorst zijnen luister en de Troon zijne vaste ſteunſels moet ontleenen.

Zoo is het in Frankryk. De grootſte Veldheeren zijn niets aan het geval, maar alles aan hun zelven verpligt. Zij werden, door hunne dapperheid en verdiensten, maar niet door geboorte, rang en adeldom, aan het hoofd der verſchrikkelijke Legers geplaatst, en tot de hoogſte waardigheden van den Staat verheven; en 'er is maar één Nem, dat, onder die allen, *Napoleon* ſchittert, als *Jupiter* onder de Sterren.

MINISTERIE van FINANTIEN.

*** *De Minister van Finantiën van Zijne Majeſteit den Koning van Holland* brengt, bij deze, ter kennisſe van alle belanghebbenden, dat door hem, uit kragte van het 6 Artikel der Publicatie van den 26 December 1806, ten aanzien van het Regt van het Klein-Zegel, op Buitenlandſche Rentbetalingen geëmaneerd, aan de Heeren *N. en J. en R. van Staphorst, Ketwich en Voombergh*, en *Willem Borski*, Directeuren van een Kantoor van Adminiſtratie van originele Amerikaanſche Fondſen en Bank-Aktiën, in de maand Junij 1805 te Amſterdam opgerigt, bij een Beſluit van heden, is gepermitteerd, om het, ingevolge voorſchreven Publicatie, verſchuldigd Regt van het Klein-Zegel, op eene door hen te doene Rentbetaling, ter waarde van *f* 14:18:0, voor ieder Aandeel, in het door hun geadminiſtreerd wordend Fonds, te redimeeren, met betaling van tien Stuivers, voor ieder van dezelve Aandeelen, in één af, ten dien Effekte, dat het Regt van het Klein-Zegel op deze Rentbetaling, door voorſchreven betaling, door de Uitdeelers voldaan zijnde, de Rentheffers of Debiteurs, aan welken dezelve gedaan wordt, mits deze, van de naarkoming en ſtrikte Obſervantie van Artikel 3 van meergemelde Publicatie, ten dezen aanzien worden gedispenſeerd.

Gedaan in den Haag, den 22 October 1807.

De Minister voornoemd, G O G E L.

*** *De Land-Drost in het Departement Gelderland* zal, op de hierna bepaalde dagen en plaatſen, ten zijnen overſtaan, doen inzetten de navolgende Domeingoederen, waarvan de namen, grootte en jaarlijkſche pachtprijs, bij de Verkoop-Biljetten, zullen worden opgegeven, als:

Op Woensdag, den 4 November 1807, des voormiddags ten 11 uren, in het Geregtshuis te Groesbeek, onder het Rentämbt van Groesbeek, 2 Perceelen Broekgrond, en een Beschje met opgaande Eike Boomen.

Op Zaturdag, den 14 November 1807, des voormiddags ten 11 uren, op het Locaal van Finantiën van welgemelden Land Drost, binnen Arnhem, onder het Rentämbt van Veluwe, en wel onder Oosterbeek: 7 onderſcheidene Perceelen Akkermaals Bosſchen, waaronder mede Dennen- en Beuken Plantſoen en Heideveld, 3 Perceelen, deels Bouwland en Akkermaals Bosch, en een Perceel, beſtaande in Huis, Bakhuis, enz., benevens Bouwland en Houtgewaſſen, door den Boschwaarder bewoond wordende.

Op Donderdag den 19 November 1807, des voormiddags ten 10 uren, binnen Zutphen, ter voormalige Kamere van Finantiën aldaar, onder het Landrentämbt van Zutphen; de Glimbroekſche, Hietkaler, Lamſagſche en Vogelbeekſche Thiendens, beſtaande in vier Blokken, onder Steenderen en Baak, en onder het Rentämbt van den Schuilenburg; het Erve Bievink, onder Zilvolde; de Katerſtede Halmus, of Watertap, onder Doetinchem; de Scharpsweide, mede aldaar gelituëerd, het Erve Aalsbergen, onder Didam; het Erve Linſinghof, onder Gendringen; en het Erve Tobenbroek en Schutters Steedje onder Zilvolde; mitsgaders de zoogenoemde Ettenſche en Ziekſche Thiendens, twee onderſcheidene Blokken, onder Etten.

Zullende respectievelijk de Toeſlagen, veertien dagen na den Inzaat, ter zelver uren en plaatſen geſchieden, en de Conditiën van Verkooping, acht dagen vóór den Inzaat, kunnen gelezen worden ter Secretarie van Finantiën van den Land-Drost, te *Arnhem* voornoemd, en bij de respectieve Rentmeesters van voorſchreven Rentämbten.

*** Van wegen de Heeren *R. en Th. de Smeth, Hope en Comp., W. en J. Willink, J. Hodshon en Zoon*, en *W. van Brienen en Zonen*, als *Directeuren der Negotiatie van Veertig Millioenen Guldens, ten behoeve van het Koningrijk Holland*, wordt geadverteerd, dat op den 2 November, en vervolgens, des Maandags, Woensdags en Vrijdags, 's morgens van 9 tot 12 uren, ten Kantore van *Strockel en van Dyk*, zal worden gevaceerd ter Verwisſeling der Recepisſen, tegen Obligatiën van dezelfde Nummers, tot No. 36,000, ingeſloten.

*** Mr. *Zacheus van Foreest, Raad en Rentmeester-Generaal der Domeinen van Noord-Holland en West-Friesland, in 't Noorder-Kwartier, te Alkmaar*, als daar toe ſpeciaal geautoriſeerd, preſenteert, *ad opus jus habentium*, bij publieke Veiling, te Verkoopen, op Woensdag en Donderdag, den 4 en 5 November 1807, des voormiddags om 10 uren, tot Egmond-aan-Zee:

Het Hol van een Smak-Scheepje, *Familiën Zeegen*, ſtaande even bezuiden het Dorp; op het Strand, benevens eenig Rondhout, ſtaande en loopend Wand, Zeilen, een Anker, 2 dito aan ſtukken, twee Kabeltouwen, en andere Touwen, tot het zelve Scheepje behoord hebbende, voorts cirka duizend Vaatjes, zijnde achtſte deelen, zoo beſchadigde, als onbeſchadigde Boter.

*** *W. B. Tip, Commisſaris tot introductie van het Middel der Verponding in het Reſort Purmerend, Arrondisſement West-Zaandam*, waaronder behooren: West-Zaandam, Aſſendelft, Crommenie, Crommeniedyk, Jisp, Koog, Oostzaan, Oostzaandam, Oostknollendam, Westzaandam, Westknollendam, Wormerveer en Zaandyk, en gequalificeerd tot den Ontvang en Invordering van den vervroegden Termijn van betaling op de Verponding van den jare 1807, bij de Wet van Zijne Majeſteit, den 28 September dezes jaars gearresteerd, brengt hier mede ter kennisſe van alle belanghebbenden, dat tot den voorſz. ontvang, met de verhooging van de Additioneele Stuivers te Ponde, aan de onderſcheidene Dorpen in dit Arrondisſement, volgens Octrooi verleend, op bovengemelde Dorpen Zitdagen zullen worden gehouden, welke bij Advertentiën op ieder Plaats nader zullen worden bekendgemaakt.

En wordt wijders aan allen en een iegelijk, dien zulks aangaat, herinnerd bedacht te zijn:

1. Dat de voornoemde betaling, volgens de Wet, moet geſchieden vóór of uiterlijk op den 15 November aanſtaanden.

2. Dat de Quitantie van de Anticipatie op de Verponding, voor den jare 1806, moeten vertoond worden, ten einde de Nummers, waarvoor die betaling is geſchied, in het Regiſter te boeken.

3. Dat, ingevolge Art. 1 van het Koninklijk Decreet van den 15 October 1807, in betaling zullen worden aangenomen alle zoodanige Coupons van Schuldbrieven, ten laste van den Lande, als waarvan de volſtorting bereids is aangekondigd, en vóór den 15 November aan 't Publiek nader aangekondigt zal worden.

Actum Westzaan, den 30 October 1807.

De Commisſaris voornoemd, W. B. T I P.

*** *De Directeur der Koninklijke-Hollandſche, voorheen-Generaliteits-Loterijën, J. A. Zoutman*, adverteert, dat de Trekking, van de eerſte Klaſſe der 103de Koninklijke Loterije voornoemd, zal aanvang nemen op de bij de Conditiën gepræfigeerden dag, zijnde Maandag den 9 November 1807.

MINISTERIE van den MINISTER-SECRETARIS van STAAT.

*** Aan *de Koninklijke Staats-Drukkerij* in den Haag, en bij de Correspondenten van dezelve, wordt uitgegeven:

1°. *Publicatie van Z. M. den Koning van Holland*, houdende eene Wet op het verwerken, invoeren en verkoopen van Gouden en Zilveren Werken, mitsgaders den ophef der belasting op dezelven, gearresteerd den 11 Maart 1807., à 3 Stuivers.

2°. *Reglement* tot in Werking brenging van bovenſtaande Wet, en Inſtructie voor Keurmeesteren, gearresteerd den 25 Junij 1807, à 4 Stuivers.

MINISTERIE van BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** *De Minister van Zijne Majeſteit den Koning van Holland tot de Binnenlandſche Zaken*, als daartoe ſpeciaal geautoriſeerd, brengt bij deze ter kennis van een iegelijk, dien zulks zoude mogen aangaan, dat geene der, ten gevolge van vorige Advertentiën, aan deszelfs Ministerie ingezondene

projecten, tot herbouwing van de op den 12 Januarij 11. verwoeste Wijk der Stad Leyden, na gedaan onderzoek door deskundigen, den prijs heeft weggedragen.

Den Haag, den 31 October 1807. J. H. MOLLERUS.

*** *Curatoren van 's Lands Hooge School te Franeker* brengen hier mede ter kennisse van het Publiek, dat de Heer *Cornelis Ekama*, fungeerend *Lector* in de Wis- Natuur- en Zeevaartkunde, te Zierikzee, en door hen, op bekomene autorisatie van Zijne Excellentie den Minister van Zijne Majesteit den Koning van Holland, tot de Binnenlandsche Zaken, ten gevolge een Besluit Zijner Majesteit, beroepen in de plaats van den verdienstelijken en Hooggel. Heer *Ant. Chaudoir*, als Professor in de *Log. Metaph. Phil. Phijs. et Astronom.* aan voorsz. Hooge School gefungeerd, en voor die professie vrijwillig hebbende bedankt, de gedane beroeping niet alleen reeds heeft aangenomen, maar ook voornemens is dezen Post ten spoedigste te aanvaarden.

Franeker, *Op last van Curatoren voornoemd*,
den 28 October 1807. W. J. HANEKUYK, *Secretaris*.

MINISTERIE van OORLOG.

*** *De Commisfaris-Rapporteur van de Krijgsraden van het District van Bergen-op-Zoom* zal, ingevolge besluit van Zijne Excellentie den Minister van Oorlog van het Koningrijk Holland, in dato 10 October 1807, publiek, den 12 November 1807, ten Huize en Herberge van *Nicolaas Malloteaux*, te Bergen-op-Zoom, des nademiddags om twee uren, om Comptant Geld, Verkoopen:

3800 Ponden Groene Erwten, liggende in Vaten in het Arsenaal te Bergen-op-Zoom;
13 Lasten Voeder-Haver;
100 Ponden Vet-Kaarsen;
1 Aam Raap-Olie, liggende als boven;
60,000 Ponden Hooi;
60,000 Ponden Stroo, liggende in de Manege te Bergen-op-Zoom;
120,000 Stuks Turven;
2080 Takken-Bosfen, liggende in de Vleesch-Hal te Bergen-op-Zoom.

Als mede nog een gedeelte heel en beschadigd Vaatwerk.

Voormelde Goederen zijn daags vóór de Verkooping, des morgens van tien tot twaalf uren, te zien.

*** Op bekomene autorisatie van Zijne Excellentie den Heer Minister van Oorlog van Zijne Majesteit den Koning van Holland, zal *de Commies der Hoofd-Magazijnen van Oorlog, te Grave*, op Donderdag den 12 November 1807 en volgende dagen, des ochtends van 10 tot 12 en des namiddags van 2 tot 4 uren, in het Logement *de Gouden Leeuw*, binnen Grave, door den Commisfaris-Rapporteur bij de Krijgsraden in het District van Nymegen, publiek en bij gedeeltens, tegens comptante betaling, verkoopen: circa 23,000 Ponden ongebuild Tarwen-Meel; 3800 Ponden Erwten; 1900 Ponden Rijst; 100 Ankers Genever; 10 Oxhoofden Azijn; 4000 Ponden Zout; 120,000 stuks Turven; 2080 Eike en Denne Takkebosjes; 60,000 Ponden Hooi; 2700 Bosfen gesponnen Hooi, à 15 Ponden ieder Bos; 60,000 Ponden Stroo; 27 Last Haver; 1 Aam Raap-Olie; en 100 Ponden Kaarsen. Drie dagen vóór de Verkooping zullen de Goederen in het Magazijn te Grave voor een ieder te zien zijn, en de Condities in bovengemeld Logement ter visie liggen.

*** Ingevolge autorisatie en onder nadere approbatie van Zijne Excellentie den Heere Minister van Oorlog van Zijne Majesteit den Koning van Holland zal, door den *Kapitein-Ingenieur L. C. van Dijk*, bij absentie van den *Kolonel-Directeur C. R. T. Krayenhoff*, waarnemende *het Departement de Krammer- en Biesbosch*, tot aan en met het Eiland Texel, Publiek worden aanbesteed:

Het gedurende zes jaren onderhouden der Fortificatie-Werken van het Retranchement te ter Aa, het Bastion *Waakzaamheid*, en het onderhouden der Wegen en Grachten van het Fort Nieuwersluis.

De Besteding zal geschieden te Nieuwersluis, op Vrijdag den 13 November 1807, des voormiddags ten elf uren, ter Huize van den Kastelein *J. van Spinhoven*, alwaar de Bestekken acht dagen bevorens ter lezinge zullen liggen.

*** Alzoo *Andreas Arents*, Zoon van *Jan Arents* en *Anna Liepzig*, geboren te *Campen*, oud 23 Jaren, lang 5 voet, 6 duim, hebbende blond Hair en Wenkbraauwen, bruine Oogen, een dikken Neus en matigen Mond, eene ronde Kin, zijnde vol van Wezen, en rond van Voorhoofd, den 26 October dezes jaars 1807, is gedeserteerd van het 3de Battaillon, 7de Regiment Infanterie van Linie;

Johan Ferstinger, geboren te *Pillau*, in Oud-Pruisfen, oud 24 Jaren, lang 5 voet, 5½ duim, hebbende ligt blond Hair en Wenkbraauwen, blaauwe Oogen, een matigen Neus en kleinen Mond, eene ronde Kin, zijnde glad van Wezen en plat van Voorhoofd, den 26 October dezes jaars 1807, is gedeserteerd van het 3de Battaillon, 7de Regiment als voren;

Ferdinand Wysman, geboren te *Frankfort* aan den Oder, oud 18 Jaren, lang 5 voet, 5½ duim, van Beroep Chirurgijn, hebbende blond Hair en Wenkbraauwen, blaauwe Oogen, een dikken Neus en ordinairen Mond, eene ronde Kin, zijnde glad van Wezen, en rond van Voorhoofd, den 27 October dezes jaars 1807, is gedeserteerd van het 7de Regiment als voren;

Nicolaas Zwagers, geboren te *Utrecht*, oud 18 Jaren, lang 5 voet, 4½ duim, van Ambacht Kleermaker, hebbende bruin Hair, blonde Wenkbraauwen, blaauwe Oogen, een dikken Neus en Mond eene ronde Kin, zijnde rond van Wezen en Voorhoofd, den 27 October dezes jaars 1807, is gedeserteerd van het 7de Regiment als voren;

Klaas Schravesande, Zoon van *Pieter Schravensande* en *Anna Durank*, geboren te *Rotterdam*, oud 22 Jaren, lang 5 voet, 6 duim, hebbende bruin Hair, Oogen en Wenkbraauwen, een matigen Neus en kleinen Mond, eene ronde Kin, zijnde bruin van Wezen en rond van Voorhoofd, den 28 October dezes jaars 1807, is gedeserteerd van het Regiment Husfaren, Garde van den Koning;

Cornelis Leek, Zoon van *Carl Leek* en *Catharina Soontjes*, geboren te *Webberwond*, in Noord-Holland, oud 22 Jaren, lang 5 voet, 5 duim, hebbende donker bruin Hair en Wenkbraauwen, bruine Oogen, een ordinairen Neus en Mond, eene breede Kin, zijnde glad van Wezen, den 28 October dezes jaars 1807, is gedeserteerd van het Regiment Husfaren; als voren;

Johan Carl Schrumpf, geboren te *Salzanger*, in Saxen, oud 29 Jaren, lang 5 voet, 6 duim, van Ambacht Steenhouwer, hebbende bruin Hair en Wenkbraauwen, blaauwe Oogen, een ordinairen Neus en Mond, eene ronde Kin, zijnde pokdalig van Wezen, den 24 October dezes jaars 1807, is gedeserteerd van het 3de Battaillon, 3de Regiment Infanterie van Linie; hebbende bovendien van den Luitenant van de Compagnie nog mede genomen: een paar zilvere Epaulettes; een gouden Degen-Dragon; een zilveren Vangriem van een Casket; een Lakensch Uniform Pantelon; een dito Vest; vier Hembden, gemerkt G L H, 6; vijf Halsdoeken, gemerkt als voren; vier geruite Zakdoeken, gemerkt M M H, 6; een paar zijden Kousfen; eenige paren wollen en linnen Kousfen; eenige Slaapmutsen; een paar Laarsenkappen; verders nog eenige kleinigheden, en een nieuw groen Petje; in het Kantonnement aan de Burgerbrug, gedetacheerd te Petten;

Christiaan Wilhelm Wierwille, geboren te *Lingen*, oud 29 Jaren, lang 5 voet, 7 duim, 2 streek, van Ambacht Horologiemaker; hebbende bruin Hair en Wenkbraauwen, blaauwe Oogen, een grooten Neus en ordinairen Mond, eene spitse Kin, zijnde glad van Wezen, den 15 October dezes jaars 1807, is gedeserteerd van het 3de Battaillon, 2de Regiment als voren;

Zoo worden de Officieren van Justitie en alle Geconstitueerde Magten, mitsgaders elk en een iegelijk, wie hij ook zij, door den Provoost-Generaal der Landmagt van Zijne Majesteit den Koning van Holland, als hiertoe behoorlijk gequalificeerd, mits deze verzoekt en uitgenoodigd, alle navorschingen te willen doen, ten einde de opgemelde personen, als Militairen den dienst van Zijne Majesteit den Koning verlaten hebbende, opgespoord, en in verzekerde bewaring genomen worden, met belofte, dat die gene, welke dezelven zal hebben ontdekt, met dat gevolg, dat zij in handen der Justitie geraken, naar den inhoud der Proclamatie van den 22 Junij 1799, de daar voor uitgeloofde Premie van *één-en-twintig Guldens* genieten zal. *De Provoost-Generaal voornd.*

Den Haag, den 31 October 1807. J. ANTHONISSE.

MINISTERIE van JUSTITIE en POLITIE.

*** *Presidents en Schepenen der Stede Brouwershaven* adverteeren een ieder, door deze, dat door hen is onder Curatele gesteld de Persoon van *Pieter de Voogt Hz.*, Bouwman, binnen dezelve Stede woonachtig, zijnde tot deszelfs Curators benoemd de Heeren *Joost de Kater*, Schout en Secretaris der Heerlijkheid Burg, en *Johannes de Koning*, woonende binnen de Stad Brouwershaven voornoemd; allen en een iegelijk worden gewaarschouwd, om geene handelingen met vorengemelden *Pieter de Voogt Hz.* meerder aan te gaan, of aan denzelven eenige betalingen te doen, maar zich, ten dien einde, bij de vorengemelde Curators te adresseeren, om aldus hunne schade voor te komen.

Aldus gedaan bij Presidents en Schepenen voornoemd, den 3 October 1807.

Mij bekend, J. GRIMM, *Secretaris*.

*** Ingevolge bekomen Decreet van *Heeren Schepenen der Stad Delft*, geobtineerd bij den Heer Mr. *Cornelis van der Goes*, Hoofd-Officier der Stad Delft, derzelver Haven en Jurisdictie, R. O., is door mij Ondergeteekenden, Geregtsbode met de Roede der Stad Delft, uit naam en van wege denzelven Heer Hoofd-Officier, bij openbare Edicte, *ad valvas curiæ*, voor de *vierdemaal*, *ex superabundanti* gedagvaard de Persoon van *Arie Verduyn*, voorheen Notaris en Procureur, mitsgaders Commies ten Kantore van de Gemeenelands-Middelen binnen deze Stad, doch thans voortvlugtig en omme in Persoon te compareeren voor Heeren Schepenen dezer Stad, tegen Zaturdag, die zijn zal den 12 December 1807, 's voormiddags ten tien uren, precies, ofte, bijaldien het als dan geen Regtdag zijn mogte, tegen den eersten Regtdag daaraanvolgenden, ten einde te zien dienen van Intendith, met de verificatiën daartoe behoorende, en Regt te hooren verzoeken, ter zake, dat bij, Gedaagde bij Edicte, zich niet heeft onttzien, om aan den gewezen Ontvanger van de Gemeenelands-Middelen, in der tijd, te ontvreemden Recepisfen, door denzelven Ontvanger *in blanco* geteekend; gemelde Recepisfen vervolgens *in formâ* in te vullen en in omloop te brengen, en alzoo, door dat bedrog, de goede trouw en het credict van den Lande op eene allerschandelijkste wijze te compromitteeren; alles met inthimatie, dat, het zij de Gedaagde bij Edicte compareere of niet, echter zal worden voortgeprocedeerd als naar Regten.

Actum Delft, den 30 October 1807. J. VAN DER SPAA, *Geregtsbode*.

JUDICATURE over de Middelen te Water en te Lande.

EXTRACT uit de Rolle van Commisfarisfen ter Judicature van de Middelen te Lande, over het Resort Amsterdam.

Mr. *R. W. Tadama*, Substituut-Fiskaal over de Middelen te Lande, over het Resort Amsterdam, Eisscher, R. O.

Contra *J. H. Dankelman*, Brander, Gedaagden.

IN NAAM DES KONINGS.

Commisfarisfen ter Judicature over de Middelen te Lande, over het Resort Amsterdam, verklaren de ten Procesfe gemelde twee stukken en een Oxhoofd Genever verbeurd, en condemneeren voorts den Gedaagden in eene boete van een-en-twintig maal vierhonderd, of acht-duizend vierhonderd Guldens, ingevolge het 2de Artikel der Ordonnantie van Hun Hoog Mogenden, vertegenwoordigende het Bataafsch Gemeenebest, wegens den Impost op de Inlandsche Koorn-Brandewijnen gearresteerd den 3 Januarij 1806; en condemneeren wijders den Gedaagden in de kosten van dezen Procesfe, mitsgaders in de kosten der Zegels, het Zegel tot dit Vonnis daar onder begrepen; en zulks, ter zake, dat de Gedaagde, op den 17 Maart 1807, van uit zijne Branderij, *de Nephtunus* genaamd, gelegen op de Kattenburgergracht, heeft uitgeslagen twee stukken en één Oxhoofd Genever, te zamen inhoudende 670 Stoopen of circa 42 Ankers, zonder van dezelve den Impost betaald en het noodige Biljet verkregen te hebben, waar door de Gedaagde heeft gehandeld tegens het voormelde 2de Artikel van de gezegde Ordonnantie, en mitsdien geïncurreerd de pœnaliteiten en boetens, bij hetzelve Artikel gestatueerd.

Aldus gearresteerd den 28 October 1807, en gepronuntiëerd den 29 October 1807, *Præsentibus ut in registro.*

Accordeert met voorschreve Rolle,
H. HELDER.

*** *A. B. Stoop, Ontvanger-Generaal der Middelen te Water en te Lande, te Dordrecht*, als daartoe gequalificeerd, maakt, bij deze, aan ieder bekend: dat tot de betaling van het kwartaal der Gagementen aan gecageerde Militairen, verschenen ultimo Junij 1807, van nu af aan dagelijks, (except Zaturdags en Zondags,) des voormiddags, van 9 tot 12 uren, zal worden gevaceerd, ten Kantore voorsz.

Dordrecht, *De Ontvanger voornoemd*,
den 31 October 1807. A. B. STOOP.

*** *Het Gemeente-Bestuur van de Beemster*, uit zeker Boekje, tot opschrift hebbende: *Menschlievendheid der Hollandsche Natie bij Leydens Ramp*, en door de Boekverkoopers *Cornel en van Baalen*, te Rotterdam, in het licht gegeven, gelezen hebbende, dat de Ingezetenen van de Beemster slechts de som van *f* -:15, à Comptant, en *f* 50-15, in Coupons, aan de Inwoners der Stad Leyden zouden hebben gecontribuëerd, vinden zich verpligt hunnen Landgenooten, langs dezen weg, van die verkeerde opgave kennis te geven, dewijl de Ingezetenen van deze Meer, de Beemster, blijkens Quitantie van den Ontvanger-Generaal der Middelen te Water en te Lande, Mr. *Daniel Hooft*, te Amsterdam, de som van *f* 423:5:0 in Comptanten, en *f* 50:0 in Coupons, aan de ongelukkig geworden Inwoners van bovengemelde Stad hebben gegeven; zulks dient mede tot onderrigting aan bovengenoemde Boekverkoopers, wanneer zij in 't vervolg eenige opgave van diergelijke Collecten als anderzins door den Druk willen bekend maken, zij als dan wel mogen zorgen, om beter onderrigt te worden.

BY HET BUREAU DER KONINKLIJKE COURANT, *in den Haag*.